

er Tilfældet ved Statsbanernes Værksteder, hvor Malerarbejdet ogsaa er af betydeligt Omfang. Jeg tror, som sagt, det vilde være en stor Fordel, om Orlogsværftet selv overtog Malerarbejdet; der vilde blive anvendt bedre Materialer, end Tilfældet er nu, og man vilde i det hele taget have Sikkerhed for, at Arbejdet blev solidere og bedre udført, end naar et privat Firma har det. Endelig vil det ogsaa have Betydning for Arbejderne; ogsaa fra deres Side er der fremsat Ønske om, at Staten vilde overtage Arbejdet. Jeg tror ikke, der vil være tekniske Vanskeligheder forbundet for Værftet med at lade dets egne Funktionærer udføre Arbejdet, og jeg vil derfor henstille, at den højtærede Minister tager denne Sag under velvillig Overvejelse.

Sundbo: Under Nr. 237 omtales et Samraad angaaende Fjernelse af Minefaren i danske Farvande. Det glæder mig, at denne Sag er taget op af Finansudvalget og den højtærede Minister, men det vilde have glædet mig endnu mere, om Minefaren paa Jyllands Vestkyst allerede havde været fjernet. Jeg tillod mig forleden Dag under første Behandling af Lovforslaget om Understøttelse til arbejdsløse Fiskere at omtale denne Sag, og naar jeg igen i Dag ulejliger det høje Ting med den, er det, fordi det er et Spørgsmaal, der er af stor Betydning for hele Vestkysten og i Særdeleshed for den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Byen og Statens Havn er faktisk afskaarne fra enhver Forbindelse med Omverdenen, og dette har nu været i de sidste 2 Aar, uden at der er nogen som helst Udsigt til, at det bliver anderledes. Der er af Statens Vagerdamper gjort, hvad der kan gøres, for at opfiske de løsrevne Miner, men denne Opgave er næsten uløselig, thi jo længere Tid der gaar, des flere Miner river der sig løs, saa at Vagerdamperen slet ikke kan overkomme at fiske dem op. Spørgsmaalet bliver overhovedet ikke løst, før selve Minefeltet bliver fisket op, og jeg vil derfor meget henstille, at der snarest muligt bliver taget fat paa dette Arbejde. — Der er naturligvis det at sige, at det er Englænderne, der burde fiske Minerne op, da det er dem, der har udlagt dem; selvfølgelig vilde det være den naturligste Løsning, ogsaa fordi Opgaven vilde være mere overkommelig for dem, end den er for det danske Marineministerium, men hvis Englænderne ikke vil, ser jeg ikke rettere, end at vi maa anvende vor egen

Marine dertil, saaledes at den dog i hvert Fald gør nogen Nytte.

Der er to Maader, hvorpaa Spørgsmaalet kan løses, den ene er den, som er blevet fremhævet af Handelsforeningen i Esbjerg, at man aabner en Sejlrende fra Graadby forbi Amrum Fyr over Helgolandsbugten til England. Der skal eksistere en saadan Rende, for at man kan sejle fra de tyske Havne over til England, hvor en Del af den tyske Flaade er interneret. Om det kan lade sig gøre, skal jeg ikke kunne sige, men det er altsaa en Maade, hvorpaa man tænker sig, at Opgaven kan løses. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det ikke vil være nogen endelig Løsning eller den bedste Løsning, thi for det første bliver det naturligvis kun en ganske smal Rende, og jeg ved ikke en Gang, om den er ordentlig afmærket, saaledes at Skibene let kan besejle den. I stormfuldt Vejr vil den sikkert være meget vanskelig at befare. Men dernæst løser det ikke Spørgsmaalet for Fiskernes Vedkommende, idet deres Fiskepladser ikke ligger der, men nordligere, og under alle Omstændigheder vil det neppe være nogen rationel Løsning af Spørgsmaalet. Den eneste Maade, hvorpaa man kan løse det paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade, er ved at faa selve Minefeltet ryddet eller i hvert Tilfælde faa lavet et bredere Bælte, ad hvilket Skibene kan sejle. I de sidste to Aar har man kun kunnet sejle paa Esbjerg ved at sejle gennem det danske Søterritorium langs Jyllands Vestkyst; det er kun tre engelske Mil bredt, og i stormfuldt Vejr driver Skibene let ind over Revlerne og forliser eller har vanskeligt ved at sejle. Der kan ikke komme ordentlig Sejlads paa Esbjerg, før der bliver et meget bredere Sejlbælte, saa at det bliver muligt for Koffardskibe at gaa derind.

Jeg vil henstille til den højtærede Minister og til Finansudvalget at gøre, hvad der gøres kan, for at Spørgsmaalet kan blive løst. Borgerne i Esbjerg har med stor Taalmodighed fundet sig i de overordentlig vanskelige Forhold, der følger med at være ganske afskaaret fra Havet, skønt Esbjerg er en Havneby, der skal leve af Havet. De har fundet sig deri, saa længe der var Krig, men da der i de sidste tre Maaneder har været Vaabenstilstand, og Krigen faktisk er sluttet, synes man unægtelig, at nu maatte der kunne tages fat paa Løsningen af det Spørgsmaal. Jeg skal, saa indstændigt jeg